

kreditter ikke har kunnet opnås, selv om der har været givet støtte til anlægsfinansiering?

Hvorledes tænkes disse garantier belånt? Har ministeren konkrete planer om at rette henvendelse til långivende institutioner med henblik på at opnå en belåningsordning?

Svar (af 14. april 1967):

I almindelighed vil problemerne med fremskaffelse af driftskapital til de virksomheder, der har opnået finansieringsbistand i henhold til egnsudviklingsloven, ikke afvige væsentligt fra, hvad der gælder nyetablerede virksomheder i øvrigt. Ved vurderingen af, om en virksomhed kan opnå garanti til anlægsfinansiering, lægges tillige vægt på, om den kan tilvejebringe driftskapital i passende omfang. Da en udbygning af erhvervslivet i egnsudviklingsområderne i væsentlig grad må baseres på tilkomsten af nye virksomheder, hvis økonomi i den første tid kan være anspændt, og hvor der kan gå nogen tid, inden pengeinstitutterne føler sig overbevist om virksomhedens kreditværdighed, må en garantiordning som den foreslåede anses for ønskelig som et supplement til den bistand, der i øvrigt kan ydes i henhold til loven. Adgangen til at yde garanti for lån til driftskapital kan i det enkelte tilfælde også få betydning for varetagelse af statens økonomiske interesser i forbindelse med anlægsfinansieringen, navnlig i tiden indtil den pågældende virksomhed har indarbejdet sig på markedet, eller for en hurtig og effektiv udnyttelse af virksomhedens produktionskapacitet og afsætningsmuligheder.

Erfaringerne fra lovens administration tyder på, at navnlig nystartede virksomheder, hvis produktion kræver en større driftskapital, eller hvor markedsføringen af produkterne tager længere tid, hænges i deres udvikling som følge af knaphed på driftskapital, og at dette navnlig gælder virksomheder, som samarbejder med mindre, lokale pengeinstitutter.

Man har ikke registreret de tilfælde, hvor sådanne vanskeligheder har gjort sig gældende, og kan således ikke give noget tal herfor.

Garantier for driftskapital tænkes stillet for lån, som optages hertil hos pengeinsti-

tutter, som sædvanligvis yder sådanne kortfristede kreditter.

Man har ikke konkrete planer om at rette henvendelse til långivende institutioner med henblik på at opnå en særlig belåningsordning.

Spørgsmål 3:

Hvor mange erhvervsbygninger opført efter kapitel IV i den gældende lov er overtaget af lejerne? På hvilke vilkår har lejerne overtaget disse erhvervsbygninger?

Svar (af 14. april 1967):

Pr. 31. marts 1967 er der i alt meddelt tilsagn om lån i henhold til egnsudviklingslovens kapitel IV til opførelse af 60 erhvervsbygninger. Pr. samme dato var i alt 9 af de nævnte industrihuse overtaget af brugerne.

Salg af de omhandlede erhvervsbygninger sker til kostpris. Købesummen berigtiges ved overtagelse af statslån på 75 pct. af købesummen og udstedelse af pantebrev til sælgeren på de resterende 25 pct. De nævnte lån afdrages således, at de er afviklet i løbet af 25 år, regnet fra tidspunktet for statslånets ydelse, og forrentes med 5 pct. p. a. I tilfælde af salg efter forudgående lejemål kommer de gennem lejen erlagte afdrag køberen til gode. Enkelte lån er ydet til lavere rente end 5 pct., dog ikke under 3 pct. p. a.

Spørgsmål 4:

Hvorledes kan ministeren formulere en lovbestemmelse, som åbner adgang for, at modtagere af statsgarantier i medfør af § 6 kan opnå et prioritetslån — af samme størrelse som garantien — i en eller flere obligationsudstedende institutioner?

Svar (af 14. april 1967):

Langt det største antal statsgarantier har hidtil kunnet belånes, uden at der har været forbundet særlige problemer hermed, og det i forhold til de samlede garantier begrænsede antal tilfælde, hvor belåningen har mødt vanskeligheder, ses ikke at kunne motivere, at der ad lovgivningens vej oprettes særlige obligationsudstedende institutioner eller indføres ændringer i bestående institutters lovgivnings- og statutmæssige status.